

Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 20

Rozeslána dne 22. března 1991

Cena Kčs 4,50

OBSAH:

91. Ústavní zákon o Ústavním soudu České a Slovenské Federativní Republiky
 92. Zákon o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby
 93. Zákon Slovenskej národnej rady o zmene názvu Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave
 94. Zákon Slovenskej národnej rady o zmene názvu Vysokej školy technickej v Košiciach
 95. Zákon Slovenskej národnej rady o štátnom fonde kultúry
 96. Zákon Slovenskej národnej rady o verejných kultúrnych podujatiach
-

91

ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne 27. února 1991

o Ústavním soudu České a Slovenské Federativní Republiky

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

ské Federativní Republiky a ostatními ústavními zákony Federálního shromáždění.

(3) Sídlem Ústavního soudu je Brno.

Čl. 1

(1) Ústavní soud České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „Ústavní soud“) je soudním orgánem ochrany ústavnosti.

(2) Soudci Ústavního soudu jsou při rozhodování nezávislí a jsou vázáni jedině Ústavou České a Sloven-

Čl. 2

Ústavní soud rozhoduje:

- a) o souladu zákonů Federálního shromáždění a zákonných opatření předsednictva Federálního shromáždění s ústavními zákony Federálního shromáždění;

- b) o souladu zákonů Federálního shromáždění, ústavních a jiných zákonů České národní rady a Slovenské národní rady s mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, Českou a Slovenskou Federativní Republikou ratifikovanými a vyhlášenými;
- c) o souladu ústavních zákonů a jiných zákonů České národní rady a Slovenské národní rady a zákonných opatření předsednictva České národní rady a Slovenské národní rady s ústavními zákony Federálního shromáždění;
- d) o souladu nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky a právních předpisů federálních ministerstev a ostatních federálních orgánů státní správy s ústavními a jinými zákony Federálního shromáždění;
- e) o souladu nařízení vlád České republiky a Slovenské republiky a právních předpisů ministerstev a ostatních orgánů státní správy České republiky a Slovenské republiky s ústavními a jinými zákony Federálního shromáždění.

Čl. 3

(1) Jestliže Ústavní soud svým nálezem vysloví, že je nesoulad mezi právními předpisy uvedenými v čl. 2, pozbývají dotčené předpisy, jejich části, popřípadě některá jejich ustanovení účinnosti; orgány, které tyto předpisy vydaly, jsou povinny je do šesti měsíců od vyhlášení nálezu Ústavního soudu uvést do souladu s ústavními zákony, mezinárodními smlouvami, popřípadě zákony Federálního shromáždění. Neučiní-li tak, pozbývají takové předpisy, jejich části nebo ustanovení platnosti po šesti měsících od vyhlášení nálezu; to neplatí pro ústavní zákony České národní rady a Slovenské národní rady.

(2) Ve věcech souladu ústavních zákonů České národní rady a Slovenské národní rady s ústavními zákony Federálního shromáždění si Ústavní soud před vydáním svého nálezu vyžádá stanovisko ústavního soudu příslušné republiky.

(3) Nález Ústavního soudu se vyhlásí v úřední sbírce určené k vyhlásování zákonů Federálního shromáždění.

Čl. 4

Ústavní soud rozhoduje kompetenční spory

- a) mezi orgány České a Slovenské Federativní Republiky;
- b) mezi orgány České a Slovenské Federativní Republiky a orgány jedné nebo obou republik;
- e) mezi orgány České republiky a orgány Slovenské republiky.

Čl. 5

(1) Ústavní soud podává výklad ústavních zákonů Federálního shromáždění, je-li věc sporná. Podmínky stanoví zákon Federálního shromáždění.

(2) Ústavní soud nezaujímá stanoviska k otázkám souladu návrhů zákonů a jiných právních předpisů s ústavními zákony Federálního shromáždění.

Čl. 6

Ústavní soud rozhoduje o ústavních stížnostech proti opatřením, pravomocným rozhodnutím nebo jiným zásahům orgánů veřejné moci, jestliže stěžovatel tvrdí, že jimi byly porušeny jeho základní práva a svobody, zaručené ústavním zákonem Federálního shromáždění nebo mezinárodními smlouvami uvedenými v čl. 2 písm. b). Podmínky stanoví zákon Federálního shromáždění.

Čl. 7

Ústavní soud rozhoduje o tom, zda rozhodnutí o rozpuštění politické strany nebo politického hnutí, jejichž činnost se neomezuje na území jen jedné republiky, nebo jiná rozhodnutí týkající se jejich činnosti jsou ve shodě s ústavními a jinými zákony Federálního shromáždění. Podmínky stanoví zákon Federálního shromáždění.

Čl. 8

(1) Ústavní soud zahajuje řízení podle čl. 2, 4 a 5, podá-li návrh

- a) prezident České a Slovenské Federativní Republiky,
- b) Federální shromáždění,
- c) vláda České a Slovenské Federativní Republiky nebo jiný ústřední orgán České a Slovenské Federativní Republiky,
- d) Česká národní rada,
- e) Slovenská národní rada,
- f) vláda České republiky nebo jiný ústřední orgán České republiky,
- g) vláda Slovenské republiky nebo jiný ústřední orgán Slovenské republiky,
- h) soud v souvislosti se svou rozhodovací činností,
- i) generální prokurátor České a Slovenské Federativní Republiky nebo generální prokurátor České republiky nebo generální prokurátor Slovenské republiky.

(2) V případech uvedených v čl. 2 zahajuje Ústavní soud řízení též na základě návrhu jedné pětiny poslan-

ců Federálního shromáždění nebo jedné pětiny poslanců České národní rady nebo jedné pětiny poslanců Slovenské národní rady.

(3) V případech uvedených v čl. 6 zahajuje Ústavní soud řízení na základě ústavní stížnosti fyzické nebo právnické osoby za podmínek stanovených zákonem Federálního shromáždění.

(4) V případech uvedených v čl. 7 zahajuje Ústavní soud řízení na návrh toho, kdo je oprávněn jednat za politickou stranu nebo politické hnutí, které jsou rozhodnutím dotčeny.

Čl. 9

Proti rozhodnutí Ústavního soudu není přípustný opravný prostředek.

Čl. 10

(1) Ústavní soud se skládá z 12 soudců.

(2) Soudce Ústavního soudu jmenuje prezident České a Slovenské Federativní Republiky z osob navržených Federálním shromážděním, Českou národní radou a Slovenskou národní radou. Každý ze zákonodárných sborů předkládá seznam osmi kandidátů s tím, že Federální shromáždění předkládá návrh čtyř kandidátů, kteří jsou občany České republiky, a čtyř kandidátů, kteří jsou občany Slovenské republiky. Soudci Ústavního soudu jsou jmenováni na dobu sedmi let.

(3) Za soudce Ústavního soudu může být navržen a jmenován bezúhonný občan, který je volitelný do Federálního shromáždění, dosáhl věku 35 let, má vysokoškolské právnické vzdělání a je nejméně 10 let činný v právnickém povolání.

(4) Šest soudců Ústavního soudu je jmenováno z občanů České republiky a šest z občanů Slovenské republiky.

Čl. 11

(1) Předsedu a místopředsedu Ústavního soudu jmenuje prezident České a Slovenské Federativní Republiky ze soudců Ústavního soudu.

(2) Jestliže předsedou Ústavního soudu je jmenován občan České republiky, bude místopředsedou jmenován občan Slovenské republiky, nebo naopak.

Čl. 12

Uvolní-li se místo soudce Ústavního soudu, jmenuje prezident České a Slovenské Federativní Republiky jeho nástupce z občanů příslušné republiky; ustanovení čl. 10 a 11 platí obdobně.

Čl. 13

(1) Soudci Ústavního soudu skládají do rukou pre-

zidenta České a Slovenské Federativní Republiky tento slib:

„Slibuji na svou čest a svědomí, že budu chránit neporušitelnost přirozených práv člověka a práv občana, řídit se Ústavou České a Slovenské Federativní Republiky a ústavními zákony Federálního shromáždění a rozhodovat podle svého nejlepšího přesvědčení, nezávisle a nestranně.“

(2) Složením slibu se soudce ústavního soudu ujímá své funkce.

Čl. 14

(1) Ústavní soud rozhoduje v plénu nebo v čtyřčlenných senátech.

(2) V plénu Ústavní soud rozhoduje ve věcech podle čl. 2, 4 a 7 a dále:

- a) o úpravě svých vnitřních poměrů;
- b) o ustanovení senátů a pravidlech rozdělení agendy mezi ně;
- c) o věcech, o nichž senát pro rovnost hlasů nerozhodl;
- d) o souhlasu podle čl. 15 odst. 1 a 2;
- e) o návrhu podle čl. 17.

(3) V jiných věcech rozhoduje Ústavní soud v senátech.

Čl. 15

(1) Soudce Ústavního soudu nelze trestně stíhat ani ho vzít do vazby bez souhlasu Ústavního soudu. Odepře-li Ústavní soud souhlas, je stíhání navždy vyloučeno.

(2) Byl-li soudce Ústavního soudu přistižen a zadržen při trestném činu, je příslušný orgán povinen to ihned oznámit Ústavnímu soudu. Nedá-li Ústavní soud k zadržení souhlas, musí být soudce ihned propuštěn.

(3) Soudce Ústavního soudu nelze stíhat pro přešpek nebo obdobné protiprávní jednání.

(4) Kárnou odpovědnost soudců Ústavního soudu upraví zákon Federálního shromáždění.

(5) Soudce Ústavního soudu může odepřít svědectví o věcech, o kterých se dozvěděl při výkonu své funkce, a to i když přestal být soudcem.

Čl. 16

(1) Funkce soudce Ústavního soudu je neslučitelná s funkcí poslance Federálního shromáždění, České národní rady, Slovenské národní rady, s členstvím ve vládě České a Slovenské Federativní Republiky, ve vládě

České republiky, ve vládě Slovenské republiky, jakož i s funkcí v politické straně nebo hnutí.

(2) Soudci Ústavního soudu vykonávají svou funkci jako své povolání. Výkon této funkce není slučitelný s jinou výdělečnou nebo hospodářskou činností, kromě činnosti vědecké, pedagogické, literární a umělecké.

(3) Dnem, kdy se soudce Ústavního soudu ujímá své funkce, zaniká jeho poslanecký mandát, členství ve vládě a funkce v politické straně či politickém hnutí.

(4) Peněžní a ostatní požitky soudců Ústavního soudu stanoví zákon Federálního shromáždění.

Čl. 17

Soudce Ústavního soudu se může své funkce vzdát. Prezident České a Slovenské Federativní Republiky může soudce odvolat na základě pravomocného odsuzujícího rozsudku pro úmyslný trestný čin. Prezident České a Slovenské Federativní Republiky může se souhlasem Federálního shromáždění odvolat soudce i v případě, že to navrhne Ústavní soud vzhledem k výsledkům kárného řízení, které bylo proti soudci vedeno, nebo proto, že soudce se více než jeden rok nezúčastňuje jednání Ústavního soudu.

Čl. 18

(1) Organizaci Ústavního soudu a řízení před ním upraví zákon Federálního shromáždění.

(2) Návrh zákona o organizaci Ústavního soudu a řízení před ním může podat též Ústavní soud.

Čl. 19

Náklady na činnost Ústavního soudu, včetně Kanceláře Ústavního soudu, se hradí ze státního rozpočtu federace.

Čl. 20

Ústavní zákony České národní rady a Slovenské národní rady mohou upravit ústavní soudnictví České republiky a Slovenské republiky.

Čl. 21

Zrušují se čl. 36 odst. 1 písm. g) a hlava šestá (čl. 86 až 101) ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci.

Čl. 22

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1991.

(2) Ustanovení čl. 2 písm. c), pokud jde o rozhodování o souladu nových ústav České republiky a Slovenské republiky s ústavními zákony Federálního shromáždění, nabude účinnosti dnem, kdy nabude účinnosti nová Ústava České a Slovenské Federativní Republiky.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

92

ZÁKON

ze dne 26. února 1991

o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ PŘEDMĚT A ROZSAH ÚPRAVY

§ 1

(1) Tento zákon upravuje podmínky převodu majetku státu, k němuž mají právo hospodaření státní

podniky, státní peněžní ústavy, státní pojišťovny a jiné státní organizace (dále jen „podnik“), včetně jejich majetkových účastí na podnikání jiných právnických osob, jakož i podmínky převodu majetkových účastí státu na tomto podnikání, a to na československé nebo zahraniční právnické nebo fyzické osoby (dále jen „privatizace“).

(2) Tento zákon se použije obdobně na majetek podniků zahraničního obchodu a účelových organizací

zahraničního obchodu i na jejich majetkové účasti na podnikání jiných právnických osob.

(3) Podmínky převodu majetku státu stanovené tímto zákonem se nevztahují na majetek, který podle ústavních nebo zvláštních zákonů může být jen ve vlastnictví státu.

§ 2

Majetkem podniku pro účely tohoto zákona je souhrn věcí a finančních prostředků, ke kterým má podnik právo hospodaření nebo které jsou v jeho vlastnictví, jakož i souhrn práv, jiných majetkových hodnot a závazků podniku.

§ 3

(1) Předmětem tohoto zákona není majetek, který má být vrácen právnickým osobám zvláštními předpisy.¹⁾ Předmětem tohoto zákona rovněž není majetek, který na stát přešel po 25. únoru 1948 z vlastnictví církví, řádů a kongregací a náboženských společností.

(2) Majetku, na jehož vydání může vzniknout nárok fyzické osobě podle zvláštních předpisů,²⁾ může být použito podle tohoto zákona pouze v případě, že tyto nároky nebyly uplatněny ve stanovené lhůtě nebo byly zamítnuty.

§ 4

Majetek nemůže být převáděn podle tohoto zákona ani tehdy, byl-li navržen nebo zařazen k převodu vlastnictví na jiné právnické nebo fyzické osoby podle zvláštních předpisů,³⁾ dokud není rozhodnuto, že se podle těchto předpisů do seznamu provozních jednotek určených k převodu nezařazuje nebo že byl z tohoto seznamu vyloučen.⁴⁾

ČÁST DRUHÁ PRIVATIZAČNÍ PROJEKTY

§ 5

Převod majetku podle tohoto zákona se provádí

podle schváleného privatizačního projektu podniku nebo podle schváleného privatizačního projektu majetkové účasti státu na podnikání.

Privatizační projekt podniku

§ 6

(1) Privatizační projekt podniku je souhrn ekonomických, technických, majetkových, časových a dalších údajů, který obsahuje

- a) označení podniku a vymezení majetku určeného k privatizaci podle tohoto projektu (dále jen „privatizovaný majetek“),
- b) údaje o tom, jakým způsobem stát privatizovaný majetek nabyt,
- c) vymezení částí majetku nepoužitelných pro podnikatelské účely (např. nedobytné pohledávky, neupotřebitelné základní prostředky a zásoby),
- d) ocenění privatizovaného majetku,
- e) způsob převodu privatizovaného majetku včetně vypořádání nároků oprávněných osob,
- f) při založení obchodní společnosti určení její právní formy,
- g) při založení akciové společnosti způsob rozdělení akcií, jejich podíly, popřípadě druhy, jakož i údaje o tom, zda a v jakém rozsahu bude použito investičních kupónů,
- h) při prodeji jeho forma, stanovení ceny a platebních podmínek,
- i) v případech, na které se vztahuje § 11 odst. 3, určení podílů privatizovaného majetku podle § 11 odst. 4,
- j) způsob převodu práv průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví projednaný s Federálním úřadem pro vynálezy, pokud tato práva jsou majetkem podniku,
- k) časový plán uskutečnění privatizačního projektu podniku.

¹⁾ Např. zákon č. 298/1990 Sb., o úpravě některých majetkových vztahů řeholních řádů a kongregací a arcibiskupství olomouckého.

²⁾ Např. zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 427/1990 Sb., o převezech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění zákona č. 541/1990 Sb.

⁴⁾ Zákon ČNR č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby.
Zákon SNR č. 474/1990 Sb., o působnosti orgánů Slovenské republiky ve věcech převodů vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby.

(2) Privatizační projekt podniku může vedle náležitostí uvedených v odstavci 1 dále obsahovat

- a) doporučení týkající se předmětu podnikání,
- b) informace týkající se osob, které projeví zájem o koupi podniku nebo o účast na založení obchodní společnosti s použitím majetku podniku nebo o koupi akcií nově zakládané společnosti,
- c) údaje o současném a předpokládaném postavení podniku na trhu,
- d) informaci o počtu a kvalifikační struktuře zaměstnanců.

(3) Privatizační projekt podniku se může týkat části podniku nebo celého podniku anebo majetku několika podniků.

§ 7

(1) Za vypracování návrhu privatizačního projektu podniku odpovídá zakladatel, popřípadě zřizovatel (dále jen „zakladatel“), jemuž jsou návrhy privatizačního projektu podniku předkládány.

(2) Návrh privatizačního projektu podniku vypracovává zpravidla podnik, jehož se privatizace týká. Vypracovává-li návrh privatizačního projektu podniku zakladatel nebo jiná osoba než podnik, vyžádá si zakladatel k návrhu stanovisko podniku.

(3) Zakladatel může podniku uložit vypracování návrhu privatizačního projektu podniku a stanovit mu k tomu přiměřenou lhůtu.

(4) Podnik informuje o návrhu privatizačního projektu podniku příslušný odborový orgán.

§ 8

(1) Zakladatel posuzuje všechny předložené privatizační projekty podniku a předkládá je se svým stanoviskem bez zbytečného odkladu ke schválení

- a) federálnímu ministerstvu financí, je-li zakladatelem federální ústřední orgán státní správy,
- b) příslušnému orgánu státní správy republiky v ostatních případech.

(2) Zakladatel předkládá podle odstavce 1 i návrhy privatizačních projektů podniku, které nedoporučuje uskutečnit, s odůvodněním svého stanoviska.

§ 9

Privatizační projekt majetkové účasti státu na podnikání

(1) Federální ústřední orgán státní správy, který vykonává práva státu týkající se majetkových účastí na podnikání právnických osob, odpovídá za vypracování privatizačních projektů těchto účastí ve lhůtě sta-

novené vládou České a Slovenské Federativní Republiky a předkládá je federálnímu ministerstvu financí.

(2) Orgán státní správy republiky nebo obec, které vykonávají práva státu týkající se majetkové účasti na podnikání právnických osob, odpovídají za vypracování privatizačních projektů těchto účastí ve lhůtě stanovené vládou České republiky nebo vládou Slovenské republiky (dále jen „vlády republik“) a předkládají je příslušnému orgánu státní správy republiky.

(3) Privatizační projekt majetkových účastí státu na podnikání (dále jen „privatizační projekt účasti“) obsahuje přiměřeně náležitosti privatizačního projektu podniku.

(4) Návrh privatizačního projektu účastí vypracovává zpravidla právnická osoba, jíž se týká. Přiměřeně platí postup uvedený v § 7 a 8.

§ 10

Schvalování privatizačních projektů

(1) Privatizační projekt podniku a privatizační projekt účastí schvaluje a zveřejňuje

- a) federální ministerstvo financí, je-li zakladatelem podniku nebo vykonává-li práva státu týkající se majetkových účastí právnických osob federální, ústřední orgán státní správy,
- b) příslušný orgán státní správy republiky v ostatních případech.

(2) Vláda České a Slovenské Federativní Republiky nebo vlády republik si mohou vyhradit schválení privatizačního projektu podniku a privatizačního projektu účastí.

(3) Schválení podle odstavce 2 podléhá privatizační projekt vždy, když se jedná o přímý prodej mimo veřejnou soutěž nebo veřejnou dražbu.

ČÁST TŘETÍ

PŘECHOD PRIVATIZOVANÉHO MAJETKU NA FONDY A UŽITÍ MAJETKU FONDŮ

§ 11

(1) V souladu se schváleným privatizačním projektem podniku zakladatel zruší podnik bez likvidace nebo vyjme část majetku podniku.

(2) V případech, kdy zakladatelem podniku je ke dni převodu federální ústřední orgán státní správy, přechází privatizovaný majetek dnem zrušení podniku nebo dnem vynětí části majetku na Federální fond národního majetku zřízený tímto zákonem podle § 29

(dále jen „Fond“). To neplatí v případech uvedených v § 42.

(3) Je-li zakladatelem podniku orgán státní správy republiky nebo obec, přechází privatizovaný majetek dnem zrušení podniku nebo dnem vynětí části majetku na Fond národního majetku České republiky anebo na Fond národního majetku Slovenské republiky (dále jen „fondy republik“), které zřídí zákony národních rad.

(4) Na příslušný fond republiky přechází podle odstavce 3

- a) ta část privatizovaného majetku, která se nachází na území příslušné republiky,
- b) peněžní prostředky a majetek spočívající v právech a závazcích podle místa organizační složky podniku, s jejíž činností jsou tato práva a závazky spojeny,
- c) peněžní prostředky a majetek spočívající v právech a závazcích, jež nejsou spojeny s činností některé z organizačních složek podle podílu vyplývajícího z hodnoty privatizovaného majetku, který na příslušný fond republiky přešel podle písmen a) a b).

(5) Před přechodem majetku podle odstavců 2 a 3 naloží podnik s částmi nepoužitelného majetku [§ 6 odst. 1 písm. c)] podle schváleného privatizačního projektu.

(6) Zakladatel nevyjme část majetku podniku, kterou tvoří nebo s níž jsou spojena práva z průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví [§ 6 odst. 1 písm. j)]. Tato práva se převádějí smlouvou.

(7) Přechází-li na Fond, popřípadě na fondy republik veškerý majetek podniku, musí být založení obchodní společnosti nebo prodej tohoto majetku časově shodné se zrušením podniku bez likvidace.

(8) Ke dni stanovenému ve schváleném privatizačním projektu účastí převede federální ústřední orgán státní správy práva týkající se těchto účastí na Fond a orgány státní správy republik a obce na příslušný fond republiky.

§ 12

(1) Majetek Fondu a fondů republik (dále jen „fondy“) netvoří součást státních rozpočtů a lze jej použít pouze k účelům stanoveným zákonem.

(2) Majetek fondů může být použit v souladu se schválenými privatizačními projekty k těmto způsobům privatizace

- a) k založení akciové nebo jiné obchodní společnosti⁵⁾ a k nakládání majetkovými účastmi na těchto společnostech,
- b) k prodeji majetku podniku nebo jeho části,
- c) k převodu privatizovaného majetku na obce,
- d) k převodu privatizovaného majetku pro účely nemocenského a důchodového pojištění.

(3) K použití majetku podle odstavce 2 se nevyžaduje povolení podle zvláštních předpisů.⁶⁾

(4) Z majetku fondů lze hradit nároky oprávněných osob podle zvláštních předpisů.²⁾

(5) Majetku fondů lze použít k plnění závazků podniků určených k privatizaci.

§ 13

Při prodeji majetku fondu nelze poskytovat zvýhodnění. Při prodeji akcií lze poskytovat pouze zvýhodnění, které připouští zákon o akciových společnostech.

§ 14

(1) Prodej privatizovaného majetku uskutečňují fondy na základě smlouvy uzavřené s kupujícím nebo ve veřejné dražbě. Je-li prodej uskutečňován ve veřejné dražbě, postupuje se přiměřeně jako při převodu majetku státu podle zvláštních předpisů.⁵⁾

(2) Při vkladu privatizovaného majetku do základního kapitálu obchodní společnosti postupují fondy v souladu se zvláštními předpisy.⁵⁾

§ 15

(1) Prodejem privatizovaného majetku nebo jeho vložením do základního kapitálu obchodní společnosti přechází na nabyvatele ke dni účinnosti smlouvy vlastnické právo k věcem, jakož i jiná práva a závazky související s privatizovaným majetkem.

(2) Přechod pohledávek se řídí jinak právní úpravou postoupení pohledávky podle zvláštních předpisů.⁷⁾

⁵⁾ Zákon č. 104/1990 Sb., o akciových společnostech.

Zákon č. 109/1964 Sb., hospodářský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ Zákon č. 173/1988 Sb., o podniku se zahraniční majetkovou účastí, ve znění zákona č. 112/1990 Sb.

⁷⁾ Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník.

Zákon č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 101/1963 Sb., o právních vztazích v mezinárodním obchodním styku (zákoník mezinárodního obchodu).

(3) K přechodu závazku se nevyžaduje souhlas věřitele, fond však ručí svým majetkem za splnění závazku nabyvatelem privatizovaného majetku.

(4) Nabyvatel je povinen bez zbytečného odkladu oznámit věřitelům převzetí závazku.

§ 16

Práva z průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví se převádějí na základě smlouvy uzavřené mezi nabyvatelem a podnikem.

§ 17

Práva a povinnosti podniku z pracovněprávních vztahů k zaměstnancům pracujícím v podniku nebo v jeho organizační složce, jichž se privatizace týká, přecházejí na nabyvatele.

§ 18

Je-li privatizován veškerý majetek podniku a nevyplývá-li něco jiného ze smlouvy nebo z právního úkonu, jímž se majetek podniku vkládá do základního kapitálu obchodní společnosti, přechází na nabyvatele oprávnění užívat obchodní jméno podniku, pokud to není v rozporu se zákonem upravujícím užívání obchodního jména. Tomuto přechodu nebrání změna dodatku obchodního jména, která označuje právní formu podniku.

§ 19

(1) Ke dni účinnosti smlouvy nebo vkladu je fond povinen předat a nabyvatel převzít věci zahrnuté do privatizovaného majetku. O převzetí se sepíše zápis podepsaný oběma stranami.

(2) Předáním majetku přechází na nabyvatele nebezpečí škody na těchto věcech, jakož i vlastnické právo k nim.

(3) K nabytí vlastnického práva k nemovitostem se vyžaduje registrace podle zvláštních předpisů.⁸⁾

§ 20

(1) V zápise o převzetí (§ 19 odst. 1) se uvedou chybějící a vadné věci. Nevyplývá-li ze smlouvy něco jiného, za chybějící se považují věci, které nebyly předány nabyvateli, ačkoliv podle účetnictví mají být součástí předávaného majetku. Při posuzování vadnosti věcí se přihlídně k jejich schopnosti sloužit provozu podniku a k době jejich používání podle účetních záznamů.

(2) Nevyplývá-li ze smlouvy něco jiného, je naby-

vatel oprávněn za chybějící nebo vadné věci zahrnuté do zápisu o převzetí požadovat přiměřenou slevu.

(3) Nabyvatel může uplatnit nárok na slevu ohledně závazků, jež na něho přešly a nebyly zachyceny v účetnictví.

§ 21

Při předávání věcí a sepisování zápisu o převzetí vystupují za fond osoby oprávněné ke dni zrušení podniku nebo vynětí části majetku podniku jednat jménem podniku. Při této činnosti jsou tyto osoby odpovědný fondy.

ČÁST ČTVRTÁ INVESTIČNÍ KUPÓNY

§ 22

(1) Investiční kupón (dále jen „kupón“) pro účely tohoto zákona je cenný papír na jméno, který opravňuje ke koupi akcií určených k prodeji za kupóny. Kupón je nepřevoditelný a práva s ním spojená přecházejí pouze na dědice.

(2) Kupón nelze umořit.

§ 23

(1) Náležitostmi kupónů jsou zejména

- a) jméno a rodné číslo občana,
- b) označení orgánu, který kupón vydal,
- c) nabývací cena,
- d) doba platnosti,
- e) datum vydání.

(2) Vydavatelem kupónů je federální ministerstvo financí.

(3) Čistý výnos z prodeje kupónů se převede na příslušný fond republiky podle místa trvalého pobytu nabyvatelů kupónů ke dni nabytí těchto kupónů.

§ 24

Každý československý občan, který má trvalý pobyt na území České a Slovenské Federativní Republiky a který k datu vydání kupónů dovršil osmnáctý rok svého věku, má nárok na tyto kupóny.

§ 25

(1) Kupóny příslušné emise mohou být použity

- a) na koupi akcií kterékoliv akciové společnosti za-

⁸⁾ Zákon č. 95/1963 Sb., o státním notářství a řízení před státním notářstvím (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

hrnuté pro tento účel do seznamu privatizačních projektů, pokud občan uplatní svůj nárok ve lhůtě stanovené v tomto seznamu,

- b) na získání účastí na obchodních společnostech pro tento účel zvláště založených, po předchozím souhlasu příslušného orgánu republiky.

(2) Způsoby uvedené v odstavci 1 lze použít souběžně.

§ 26

Při použití kupónů se jejich majitel může nechat na základě a v rozsahu písemného zmocnění zastupovat fyzickou nebo právnickou osobou.

ČÁST PÁTÁ

FEDERÁLNÍ FOND NÁRODNÍHO MAJETKU

§ 27

(1) Zřizuje se Federální fond národního majetku jako právnická osoba. Fond se zapisuje do podnikového rejstříku.

(2) Orgány Fondu jsou presidium, výkonný výbor a dozorčí rada.

(3) Majetek Fondu tvoří majetek převedený na něj podle § 11 odst. 2 a zisk z jeho účasti na podnikání obchodních společností.

(4) Podrobnosti o organizačním uspořádání Fondu a jeho činnosti upravuje statut, který schvaluje presidium Fondu.

§ 28

(1) Podle schváleného privatizačního projektu uzavírá Fond svým jménem smlouvy a činí jiné právní úkony, a to zejména

- a) zakládá akciové a jiné obchodní společnosti nebo se účastní na jejich zakládání a vkládá do nich vklady, k nimž se zavázal,
- b) nabývá akcie na základě své účasti na podnikání akciových společností a vykonává práva akcionáře včetně účasti na valných hromadách,
- c) vykonává práva společníka ve své účasti na jiných než akciových společnostech,
- d) podílí se na hospodářském výsledku obchodní společnosti, jejíhož podnikání se účastní, a nese jeho důsledky ve formě zisku a ztrát,
- e) prodává akcie nebo podíly na jiných než akciových společnostech,
- f) podílí se na likvidačním zůstatku společnosti v rozsahu své účasti na jejím podnikání, jestliže dojde k jejímu zrušení,
- g) uzavírá smlouvy o prodeji podniků, jejich organizačních částí a částí jejich majetku, přitom může využít též veřejné soutěže,

- h) pronajímá na dobu určitou tyto hodnoty do doby jejich použití pro privatizaci.

(2) Fond zaměstnává odborné pracovníky, jejichž odměňování schvaluje presidium.

§ 29

Při uskutečňování činností uvedených v § 28 vznikají Fondu práva a závazky. Fond je oprávněn domáhat se splnění svých práv u soudu nebo jiných příslušných orgánů a může být žalován za nesplnění svých závazků nebo jiných povinností, za jejichž porušení odpovídá celým svým majetkem.

§ 30

Nejvyšším orgánem Fondu je presidium, které se skládá z devíti členů. Předsedu, místopředsedu a členy presidia volí na návrh vlády České a Slovenské Federativní Republiky na dobu pěti let Federální shromáždění. Členem presidia nemůže být člen vlády České a Slovenské Federativní Republiky, vlády České republiky a vlády Slovenské republiky, poslanec Federálního shromáždění, České národní rady a Slovenské národní rady.

§ 31

(1) Do působnosti presidia patří

- a) jmenovat a řídit výkonný výbor a dohlížet na jeho činnost,
- b) schvalovat statut Fondu,
- c) schvalovat odměňování členů výkonného výboru,
- d) vypracovávat návrh rozpočtu Fondu a předkládat jej k projednání vládě České a Slovenské Federativní Republiky,
- e) schvalovat jednací řád presidia a výkonného výboru,
- f) projednávat roční účetní závěrku Fondu a předkládat ji k projednání vládě České a Slovenské Federativní Republiky,
- g) projednávat nejpozději do 30. dubna výroční zprávu o činnosti Fondu za předcházející rok.

(2) Návrh rozpočtu a roční účetní závěrku předkládá Fond po projednání ve vládě České a Slovenské Federativní Republiky ke schválení Federálnímu shromáždění.

§ 32

(1) Presidium je schopné se usnášet, jestliže se jeho zasedání účastní nadpoloviční většina jeho členů včetně předsedy nebo místopředsedy. K rozhodnutí se vyžaduje souhlas nadpoloviční většiny přítomných. V případě rovnosti hlasů rozhoduje předsedající.

(2) Jménem presidia podepisuje dokumenty předseda a v jeho nepřítomnosti místopředseda.

§ 33

(1) Činnost Fondu řídí v rámci pokynů presidia výkonný výbor Fondu (dále jen „výbor“).

(2) Výbor jedná jménem Fondu v rozsahu vymezeném statutem. Statut stanoví, ke kterým písemným právním úkonům se vyžadují podpisy dvou členů výboru. Statut dále určí, kdy a v jakém rozsahu členové výboru jednají jménem Fondu a udělují zmocnění jednat jménem Fondu. Členové výboru oprávnění jednat za Fond se zapisují do podnikového rejstříku.

§ 34

(1) Výbor se skládá z devíti členů jmenovaných presidiem na dobu pěti let. Před uplynutím této lhůty může presidium člena výboru odvolat, jestliže porušuje své povinnosti nebo není schopen řádně vykonávat svou funkci.

(2) Členové výboru volí ze svého středu předsedu a nejvýše dva místopředsedy.

(3) Členové výboru jsou zaměstnanci Fondu.

§ 35

(1) Dozorčí rada Fondu (dále jen „rada“) dozorí na činnost a hospodaření Fondu, jeho presidia a výboru. Podle povahy věci upozorňuje presidium vládu České a Slovenské Federativní Republiky, Federální shromáždění, popřípadě jiné příslušné orgány na zjištěné nedostatky.

(2) Návrh rozpočtu a roční účetní závěrku je presidium povinno před předložením vládě České a Slovenské Federativní Republiky projednat v radě.

§ 36

(1) Rada se skládá z pěti členů volených Federálním shromážděním na dobu pěti let. Federální shromáždění může člena rady odvolat i před uplynutím jeho funkčního období. Volba i odvolání člena rady se provádí tajným hlasováním.

(2) Členy rady nemohou být zaměstnanci Fondu.

§ 37

(1) Rada volí ze svého středu předsedu a místopředsedu.

(2) Ustanovení § 32 platí obdobně.

§ 38

Funkce člena presidia, výboru a rady jsou navzájem neslučitelné.

§ 39

Členové presidia, výboru, rady a zaměstnanci Fondu nemohou vykonávat činnost, jež by byla v rozporu se zájmy Fondu, zejména nesmějí být členy orgánů akciových společností, na jejichž podnikání má Fond majetkovou účast. Členové presidia, výboru a rady nemohou nabývat majetku Fondu, kromě akcií za kupóny.

§ 40

Fond hradí náklady spojené se svou činností ze svého majetku, a to v rámci svého rozpočtu schváleného Federálním shromážděním.

ČÁST ŠESTÁ ZVLÁŠTNÍ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 41

(1) Za účelem privatizace i s použitím kupónů vláda České a Slovenské Federativní Republiky a vlády republik vypracují nejpozději do tří měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona zásady, na základě nichž předloží příslušné ústřední orgány státní správy a obce příslušné vládě ke schválení seznamy podniků a seznamy majetkových účastí státu na podnikání jiných právnických osob, které budou zahrnuty do privatizace.

(2) Seznamy podniků předkládané ke schválení obsahují zejména název podniku, sídlo podniku, zakladatele, ocenění majetku a počet zaměstnanců podniku. Seznamy majetkových účastí státu na podnikání jiných právnických osob předkládané ke schválení obsahují zejména název právnické osoby, její právní formu, předmět podnikání a rozsah majetkové účasti státu na tomto podnikání.

(3) Vláda České a Slovenské Federativní Republiky a vlády republik stanoví lhůty pro vypracování privatizačních projektů.

§ 42

(1) Majetek podniků zahraničního obchodu, účelových organizací zahraničního obchodu, státních peněžních ústavů, kromě Státní banky československé a státních spořitelén, založených do dne účinnosti tohoto zákona, bude podle privatizačního projektu podniku převeden na fond národního majetku té republiky, ve které má privatizovaný podnik sídlo, a vložen do základního kapitálu akciových společností, které tento fond založí.

(2) Jestliže majetek privatizovaného podniku uvedeného v odstavci 1 přejde na Fond národního majetku

České republiky, převede tento fond po založení akciové společnosti jednu třetinu akcií na Fond národního majetku Slovenské republiky. Jestliže majetek privatizovaného podniku přejde na Fond národního majetku Slovenské republiky, převede tento fond po založení akciové společnosti dvě třetiny akcií na Fond národního majetku České republiky.

(3) Pokud podniky uvedené v odstavci 1 byly převedeny na akciové společnosti přede dnem účinnosti tohoto zákona nebo byly jako akciové společnosti založeny, přejdou účasti státu na jejich podnikání dnem schválení privatizačního projektu účastí ze dvou třetin na Fond národního majetku České republiky a z jedné třetiny na Fond národního majetku Slovenské republiky.

§ 43

Ustanovení tohoto zákona, která se týkají federálních ústředních orgánů státní správy, se týkají obdobně i Státní banky československé.

§ 44

Ocenění majetku podniku, obsažené ve schváleném privatizačním projektu, nahrazuje ocenění nepeněžního vkladu do základního kapitálu akciové společnosti provedené soudním znalcem a vyžadované podle zvláštních předpisů.⁹⁾

§ 45

(1) Podniky nemohou mimo obvyklé hospodaření¹⁰⁾ uzavírat smlouvy o převodu vlastnictví majetku, k němuž mají právo hospodaření, nakládat se svými majetkovými účastmi na podnikání právnických osob, ani tyto zakládat.

(2) Výjimky z ustanovení odstavce 1 může v odůvodněných případech povolit příslušná vláda. Udělená výjimka nahrazuje povolení podle zvláštních předpisů.⁶⁾

(3) S majetkovými účastmi státu na podnikání právnických osob lze nakládat pouze podle schváleného privatizačního projektu účastí.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na právnické osoby uvedené v § 1 odst. 2 a na rozpočtové a příspěvkové organizace.

§ 46

(1) Právní poměry fondů republik, jejich činnost a způsoby užití jejich majetku upraví zákony národních rad, které rovněž stanoví, ve kterých případech lze majetku fondů republik použít k jiným účelům než k privatizaci.

(2) Vláda České a Slovenské Federativní Republiky po dohodě s vládami republik stanoví nařízením způsob vydávání kupónů, různé typy kupónů, nabývací cenu kupónů, způsob vyjádření rozsahu nároku na akcie a způsob použití kupónu.

§ 47

(1) V případě, že k odnětí vlastnického práva k privatizovanému majetku nebo jeho části došlo způsobem uvedeným v § 2 odst. 3 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, vzniká osobám oprávněným podle uvedeného zákona nárok, jehož způsob vypořádání stanoví privatizační projekt týkající se tohoto majetku.

(2) Svůj nárok je oprávněná osoba povinna uplatnit u orgánu příslušného podle § 10 odst. 1 ke schválení privatizačního projektu do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona, jinak nárok zaniká; tomuto orgánu oprávněná osoba zároveň sdělí, který podnik věc drží. Příslušný fond národního majetku je povinen nárok podle odstavce 1 vypořádat podle časového plánu uskutečnění privatizačního projektu, nejpozději však do jednoho roku ode dne schválení privatizačního projektu.

(3) Na stanovení rozsahu, způsobu uplatnění a vypořádání nároku podle odstavců 1 a 2 se jinak použijí přiměřeně ustanovení zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích.

§ 48

Zrušují se:

1. § 28 zákona č. 111/1990 Sb., o státním podniku,
2. zákonné opatření č. 364/1990 Sb., o nakládání s majetkem svěřeným státnímu podniku.

§ 49

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

⁹⁾ Zákon č. 104/1990 Sb.

¹⁰⁾ Zákon č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

93**ZÁKON****Slovenskej národnej rady****z 13. februára 1991****o zmene názvu Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave**

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zá-
kone:

slave“ sa mení a znie „Slovenská technická univerzita
v Bratislave“.

§ 1**§ 2**

Názov „Slovenská vysoká škola technická v Brati-

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. aprílom 1991.

F. Mikloško v. r.

V. Mečiar v. r.

94**ZÁKON****Slovenskej národnej rady****z 13. februára 1991****o zmene názvu Vysokej školy technickej v Košiciach**

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zá-
kone:

§ 2

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. aprílom 1991.

§ 1

Názov „Vysoká škola technická v Košiciach“
sa mení a znie „Technická univerzita v Košiciach“.

F. Mikloško v. r.

V. Mečiar v. r.

95

ZÁKON
Slovenskej národnej rady
zo 14. februára 1991
o štátnom фонде kultúry

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zákone:

§ 1

(1) Zriaďuje sa štátny fond kultúry¹⁾ (ďalej len „fond“) ako účelový fond určený na podporu rozvoja kultúry a na správu prostriedkov na to určených.

(2) Účelom fondu je podnecovať a podporovať kultúrne aktivity, programy, a iniciatívy celospoločenského významu v Slovenskej republike v rámci celonárodnom i miestnom.

§ 2

Správa fondu

(1) Správu fondu vykonáva Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

(2) Poradným orgánom ministra kultúry Slovenskej republiky (ďalej len „minister kultúry“) pre tvorbu a užívanie fondu je ním zriadená Rada fondu (ďalej len „rada“).

(3) Členov rady vymenúva a odvoláva v zmysle štatútu minister kultúry na návrh tvorcov a šéfiteľov kultúry, ako aj zo zástupcov mimorezortných a mimo-odvetvových orgánov a organizácií na dobu troch rokov.

(4) Členstvo a funkcia v rade sú čestné.

(5) Rokovanie rady upravuje rokovací poriadok, ktorý vydá minister kultúry.

§ 3

Tvorba fondu

Fond sa tvorí z týchto zdrojov:

- a) dary a iné príspevky od tuzemských a zahraničných právnických a fyzických osôb,
- b) výnosy z prostriedkov fondu,

- c) výnosy z cenných papierov nadobudnutých od iných subjektov,
- d) výnosy lotérií²⁾ prevádzkovaných orgánom, ktorý vykonáva správu fondu (§ 2 ods. 1),
- e) 50 % z podielu na úsporách výdavkov rozpočtových organizácií a 50 % z podielu na zlepšenom výsledku hospodárenia príspevkových organizácií v odvetví kultúry,
- f) dotácia zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky,
- g) iné zdroje, ak to ustanovujú osobitné predpisy.

§ 4

Použitie prostriedkov fondu

(1) Výdavky fondu sa uhrádzajú do výšky a na účely podľa schváleného rozpočtu fondu a prostriedkov fondu.

(2) Prostriedky fondu sa podľa schváleného rozpočtu a použiteľných prostriedkov používajú na

- a) obnovu a spoločenské využitie kultúrnych pamiatok, historických knižničných fondov, archívov a iných kultúrnych hodnôt, predovšetkým celonárodného a regionálneho významu,
- b) podporu vybraných projektov výstavby materiálno-technickej základne (nových objektov a osobitne náročných projektov modernizácie),
- c) podporu umeleckých hodnôt celospoločenského kultúrneho významu tvorených, šírených a uchovávaných profesionálnymi inštitúciami, združeniami i jednotlivcami,
- d) podporu miestnych kultúrno-osvetových aktivít prostredníctvom rozpočtov obcí alebo ich mimorozpočtových fondov kultúry,
- e) podporu vybraných programov šírenia kultúry v zahraničí a zo zahraničnej kultúry v Slovenskej republike,

¹⁾ § 23 ods. 1 zákona SNR č. 592/1990 Zb. o rozpočtových pravidlách.

²⁾ § 4 ods. 1 zákona SNR č. 194/1990 Zb. o lotériách a iných podobných hrách.

- f) úhradu výdavkov spojených s obstarávaním cen-
ných papierov iných emitentov a s prevádzkova-
ním lotérií,
- g) poskytovanie garancií na úvery pre právnické a fy-
zické osoby na účely podnikania najmä v oblasti
rozširovania kultúry a umenia,
- h) ďalšie účely v súlade s poslaním fondu.

(3) Prostriedky fondu poskytované podľa ustano-
vení odseku 2 písm. a) až e) majú formu účelovej dotá-
cie, ktorá je každoročne zúčtovaná s rozpočtom fondu.

(4) O dotáciu z fondu sa môže uchádzať právnická
a fyzická osoba. Zdroje fondu uvedené v § 3 písm.
a) sa môžu použiť len na účel podľa vôle darcu.

(5) Dotáciu zo štátneho rozpočtu Slovenskej repu-

bliky nemožno použiť na výdavky podľa odseku
2 písm. f).

(6) O použití prostriedkov fondu rozhoduje mi-
nister kultúry po prerokovaní jednotlivých návrhov
v rade.

(7) Prostriedky fondu sa vedú na osobitnom účte
v peňažnom ústave.

(8) Činnosť fondu podrobnejšie upravuje štatút
fondu.²⁾

(9) Vzťah ministerstva k Ministerstvu financií Slo-
venskej republiky pri správe fondu upravujú osobitné
predpisy.³⁾

§ 5

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. aprílom 1991.

F. Mikloško v. r.

V. Mečiar v. r.

96

ZÁKON

Slovenskej národnej rady

zo 14. februára 1991

o verejných kultúrnych podujatiach

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zá-
kone:

§ 1

(1) Verejnými kultúrnymi podujatiami (ďalej len
„podujatie“) sa podľa tohto zákona rozumejú verejn-
osti prístupné

- a) divadelné, filmové a iné audiovizuálne predstave-
nia,
- b) koncerty, hudobné a tanečné produkcie,
- c) výstavy diel výtvarných umení, diel úžitkového
umenia a prác ľudovej výtvarnej tvorivosti,
- d) festivaly a prehliadky v oblasti kultúry a umenia,
- e) tanečné zábavy a iné akcie v oblasti spoločenskej
zábavy.

(2) Pre účely tohto zákona sa za podujatia považu-
jú aj verejnosti prístupné artistické produkcie, cirkuso-
vé a varietné predstavenia.

(3) Podujatie sa považuje za verejnosti prístupné,
ak sa koná pre individuálne neurčených návštevníkov.

§ 2

Usporiadateľmi podujatí môžu byť právnické ale-
bo fyzické osoby.

§ 3

(1) Usporiadateľ je povinný písomne oznámiť zá-
mer usporiadať podujatie obci, na území ktorej
sa má podujatie konať. Ak sa má podujatie konať
na území niekoľkých obcí, treba jeho konanie oznámiť
každéj z nich.

³⁾ § 23 ods. 2 zákona SNR č. 592/1990 Zb.

(2) V oznámení treba uviesť označenie a adresu usporiadateľa, názov a obsahové zameranie podujatia, miesto a čas jeho konania. V jednom oznámení možno uviesť aj viac podujatí.

(3) Oznámenie určené obci treba podať na obecnom úrade najneskôr 7 dní pred konaním podujatia. V odôvodnenom prípade možno oznámenie prijať aj v kratšej lehote. Zmeny v údajoch uvedených v oznámení je usporiadateľ povinný oznámiť bezodkladne.

(4) Usporiadatelia, pre ktorých usporadúvanie podujatí vyplýva z ich poslania, predmetu činnosti alebo z podnikania povoleného podľa osobitných predpisov,¹⁾ sa môžu dohodnúť s obcou na obojstranne výhodnejšom spôsobe oznamovania podujatí.

§ 4

(1) Ak sa má konať podujatie mimo priestorov alebo priestranstiev, ktoré sa na takýto účel obvykle používajú, obec môže navrhnúť usporiadateľovi iné miesto na jeho konanie, než sa uvádza v oznámení.

(2) Obec môže zakázať podujatie, ktoré sa má konať na mieste, kde by jeho účastníkom hrozilo závažné nebezpečenstvo pre ich zdravie alebo kde by konanie podujatia obmedzovalo verejnú dopravu alebo zásobovanie obyvateľstva.

(3) Na rozhodovanie podľa odseku 2 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.²⁾ Opravný prostriedok proti zákazu podujatia nemá odkladný účinok.

§ 5

Usporiadateľ zodpovedá za utvorenie vhodných podmienok na uskutočnenie podujatia, za zachovanie poriadku počas jeho priebehu, za dodržiavanie príslušných autorskoprávných, daňových, zdravotno-hygienických,

požiarnych, bezpečnostných a iných právnych predpisov³⁾ a za umožnenie výkonu dozoru na to oprávneným orgánom.

§ 6

(1) Obec je oprávnená dozerať, či sa podujatie koná v súlade s oznámením podľa § 3.

(2) Osoba, ktorú obec výkonom dozoru písomne poverila (ďalej len „dozorný orgán“), upozorní usporiadateľa na zistené nedostatky a upovedomí ho o tom, aké následky podľa tohto zákona môže mať ich neodstránenie. Ak sa na podujatí porušujú ľudské práva a slobody, dozorný orgán podujatie zakáže, resp. ho preruší. Podujatie možno zakázať aj z toho dôvodu, že sa jeho konanie neoznámilo obci alebo by bolo v rozpore s týmto zákonom.

(3) Dozorný orgán oznámi rozhodnutie²⁾ o zákaze podujatia alebo o jeho prerušení usporiadateľovi ústnym vyhlásením. Písomné vyhotovenie tohto rozhodnutia treba doručiť usporiadateľovi do troch dní. Opravný prostriedok proti rozhodnutiu o zákaze alebo prerušení podujatia nemá odkladný účinok.

§ 7

Usporiadateľovi, ktorý je právnickou osobou, môže obec za nesplnenie oznamovacej povinnosti podľa tohto zákona, za usporiadanie podujatia, ktoré bolo zakázané, ako aj za porušenie iných povinností usporiadateľa uložiť pokutu do 10 000 Kčs.

§ 8

(1) Ustanovenia tohto zákona sa nevzťahujú na podujatia, ktoré sa konajú v priestoroch ozbrojených síl a ozbrojených zborov.

(2) Ustanovenie § 3 sa nevzťahuje na produkcie bez vstupného na verejných priestranstvách, ktoré na tento účel určila obec.

¹⁾ Zákon č. 105/1990 Zb. o súkromnom podnikaní občanov.

Zákon SNR č. 130/1990 Zb. o niektorých opatreniach súvisiacich s vydaním zákona o súkromnom podnikaní občanov.

²⁾ Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

³⁾ Napr. zákon SNR č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody, zákon č. 35/1965 Zb. o literárnych, vedeckých a umeleckých dielach (autorský zákon) v znení zákona č. 89/1990 Zb. (úplné znenie vyhlásené pod č. 247/1990 Zb.), zákon č. 36/1965 Zb. o dani z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti v znení zákona č. 180/1968 Zb., zákon č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu, vyhláška Slovenského úradu bezpečnosti práce a Slovenského banského úradu č. 111/1975 Zb. o evidencii a registrácii pracovných úrazov a o hlásení prevádzkových nehôd (havárií) a porúch technických zariadení v znení vyhlášky č. 483/1990 Zb., vyhláška Ministerstva zdravotníctva SSR č. 14/1977 Zb. o ochrane zdravia pred nepriaznivými účinkami hluku a vibrácií, zákon SNR č. 126/1985 Zb. o požiarnej ochrane v znení zákona SNR č. 525/1990 Zb., zákon SNR č. 46/1989 Zb. o ochrane pred alkoholizmom a inými toxikomániami, vyhláška Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí SSR č. 190/1989 Zb., ktorou sa vykonáva zákon Slovenskej národnej rady č. 46/1989 Zb. o ochrane pred alkoholizmom a inými toxikomániami.

§ 9

Zrušují sa:

1. zákon č. 81/1957 Zb. o koncertnej a inej hudobnej činnosti,
2. zákon č. 82/1957 Zb. o estrádach, artistických produkciách a ľudovej zábave,
3. § 1 až 4, § 6 ods. 2, § 7 ods. 2, § 8 ods. 2, § 9 až 11, § 13, § 14 ods. 3, § 16 a § 17 zákona č. 52/1959 Zb. o osvetovej činnosti (osvetový zákon),
4. § 1 ods. 1, § 6, § 10, § 12, § 14, § 16, § 18 až 27, § 29, § 32 ods. 2, § 33 až 37, § 38 ods. 1 písm. b), c) a e) zákona Slovenskej národnej rady č. 36/1978 Zb. o divadelnej činnosti (divadelný zákon) v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 115/1989 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 36/1978 Zb. o divadelnej činnosti (divadelný zákon),
5. položky 18 až 24 prílohy B zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení,
6. § 1 až 9 vyhlášky Ministerstva školstva a kultúry č. 99/1958 Ú. v. o povoľovaní verejných kon-

certných a iných hudobných produkcií, verejných produkcií estrádnych a artistických, podnikov ľudovej zábavy, niektorých divadelných predstavení, výstav, prednášok a filmových predstavení a o výhradnom oprávnení ochranných organizácií autorských,

7. § 12 až 16 vyhlášky Ministerstva školstva a kultúry č. 149/1961 Zb. o nákupe, zadávaní a predaji diel výtvarných umení a o niektorých iných opatreniach v odbore výtvarných umení,
8. § 15 a § 19 až 34 vyhlášky Ministerstva kultúry Slovenskej socialistickej republiky č. 60/1978 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia divadelného zákona v znení vyhlášky Ministerstva kultúry Slovenskej socialistickej republiky č. 149/1989 Zb. o zmene a doplnení vyhlášky Ministerstva kultúry Slovenskej socialistickej republiky č. 60/1978 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia divadelného zákona.

§ 10

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. aprílom 1991.

F. Mikloško v. r.

V. Mečiar v. r.

Vydavateľ: Federálny ministerstvo vnútra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - **Novinová sazba** povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnútra - Dohledací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obyčtovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách Knihy: Olomouc, nám. Míru 5 - Ostrava, Dimitrova 14 - Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilóny a ve vybrané síti prodejen PNS.